

for en saa intelligent Mand som den ærede Ordfører at ville bruge overfor min Udtalelse at sige, at den er ikke hørt før her i Tinget.

Det Foredrag, som den ærede Ordfører for Flertallet holdt i Gaar, var ved sin hele Metode et Udtryk for den Saglighed, for hvilken den ærede Ordfører fra Venner og Modstandere har hørt saa mange Lovord. Jeg skal ikke plukke noget Blad af den Lavrbærkrans, den ærede Ordfører fik for Saglighed, for jeg skal indrømme, at i en vis Forstand er den ærede Ordfører saglig, endog i høj Grad saglig. Hvis det Foredrag, den ærede Ordfører holdt her i Gaar, var blevet holdt f. Eks. ved en Toldekspeditørekksamen, vilde jeg have givet ug for det lige paa Stedet — nej ikke ug, jeg vilde have givet ug? Jeg har nemlig lagt Mærke til under Udvalgsbehandlingen, at saa længe den ærede Ordfører gaar, om jeg saa maa sige, med Haanden paa Rækværket, i Toldtariffens meget indviklede Gange og Lokalteter, gaar den ærede Ordfører sikkert, men er der et eller andet Sted taget en Trappe ud af Bygningen og anbragt paa et andet Sted — og det kan jo hænde selv i en saa fast og grundmuret Bygning som Toldtariffen af 1863 — ja, saa plumper det ærede Medlem i. Men jeg tror, han vil snart finde sig til Rette igen, naar han ser, hvor det ny Anlæg er anbragt. Altsaa i denne Forstand, i rent toldekspeditions-mæssig Forstand var det et virkelig fortræffeligt Foredrag. Dette lille Spørgs vil jeg sætte til paa Grund af de Erfaringer, jeg har gjort. Men ug? er ogsaa en smuk Karakter at komme hjem med, og i saa Henseende skal jeg, som sagt, ikke gøre noget Skaar i de Lovord, den ærede Ordfører har hørt for sin Saglighed. Men hvis det havde været en handelspolitisk Eksamen, som den højtærede Ordfører havde været oppe til, og han der havde holdt det Foredrag, vilde jeg have givet en Tredækker, Slet, Oversidder og Om igen! Lad være toldteknisk, — men handelspolitisk? Nej, der vil jeg sige: Duksearbejde, fortræffeligt, megen Udenadslæren, men ingen Tanker, ingen handelspolitiske Tanker, absolut ikke!

Det er selvfølgelig meget rigtigt, at en Toldlov har sin finansielle Side, og en

Toldlov som det Forslag, her er forelagt, har ogsaa en Side i Politikken. Den har en socialpolitisk Side, det er rigtigt, en Del af det socialpolitiske er repræsenteret her, og det har ogsaa jeg sluttet mig til, men af Handelspolitik er der end ikke Gnisten af en Tanke. Naar der spørges: Hvad giver det ind i Statskassen, hvad giver det ud af Statskassen, hvordan blev den Toldsats sat den Gang, hvordan blev den sat senere, hvordan skulle vi sætte den nu, er det meget godt, men vi maa hele Tiden huske paa, at en Statskasse er ikke et Apparat, inden i hvilket der springer en stadig rislende Pengekilde. Nej, Kilden ligger i Erhvervslivet. Det er derfor, vi stadig komme tilbage, enten vi gaa igennem Bunden paa Statskassen, eller vi lade den helt i Fred foreløbig og først se, hvordan Tingene ligge nede i Erhvervslivet. Der er det, Pengene til syvende og sidst komme frem, dernede er det, at Kilden stadig rinder, der er det, Opgaven for os ligger, den handelspolitiske Opgave, som jeg har præciseret i min Betænkning, og som jeg selvfølgelig ogsaa skal komme tilbage til i mit Foredrag.

Man siger i det meget ærede Flertals Betænkning: Vi have ikke villet en Toldbehandling fra Grunden af. Men hvordan kan man inlade sig paa en Toldbehandling uden fra Grunden af? Grunden, det er jo det Sted, hvor Pengene skulle komme fra, det er Erhvervslivet. Det ærede Medlem for Sakskebøbing (Rørdam) sagde lige i Slutningen af sin Tale et Ord, som jeg kunde havde omfavnet ham for. Jeg skal beholde mange Ubehageligheder, som jeg ellers vilde have sagt det ærede Medlem, for mig selv, ogsaa fordi jeg senere har Brug for det ærede Medlem som velvillig Kollega i hans Egenskab af Læge. Alle disse Anstrengelser føre til, at man trænger til at komme paa en Nerveklirik bagefter. Der vil komme en helt ny Specialanstalt for politisk Nevrose, hvis det ærede Medlem tager Tiden i Agt, er der Brug for ham. Men jeg tænker særlig paa denne Udtalelse af det ærede Medlem: Lad os dog endelig, naar vi nu lave en Toldlov, lave en saadan, som vi kunne staa vore Efterkommere til Ansvar for. Ja, det er netop Sagen: Lad os faa en Toldlov, som vore Efterkommere, baade